

Art i educació com a espai de treball híbrid

Published by [Interacció](#) [1] on 26/09/2018 - 00:10 | Last modification: 06/05/2026 - 14:51

L'informe *Cartografías arte+educación* parteix d'una pregunta estructural: de què viuen realment els joves artistes a Espanya? La resposta que construeix el document és contundent. La precarietat sostinguda del sector cultural obliga molts creadors a combinar la pràctica artística amb feines educatives, sovint percebudes com una sortida secundària o com un fracàs respecte a l'ideal de l'artista professional.

El text analitza aquesta oposició simbòlica entre la figura de l'artista i la de l'educador. L'art continua associat a la creativitat, el prestigi i el reconeixement públic, mentre que l'educació apareix vinculada a tasques invisibilitzades, feminitzades i poc valorades socialment. Aquesta jerarquia cultural produeix efectes concrets sobre les trajectòries professionals dels joves creadors, que sovint entren al camp educatiu des de la necessitat econòmica i no des del reconeixement d'un espai legítim de pràctica cultural.

Davant d'aquesta polarització, el projecte proposa conceptualitzar una figura híbrida: l'"arteducador". No es tracta només d'un nou perfil professional, sinó d'un intent de transformar l'imaginari cultural que separa art i educació com si fossin esferes incompatibles. El document defensa que l'art+educació constitueix un tercer espai, transdisciplinari i relacional, on la pràctica artística es vincula amb processos pedagògics, participatius i de transformació social.

L'estudi també és rellevant perquè fa visible un camp professional escassament reconegut institucionalment. A partir de casos de tot l'Estat, identifica metodologies, condicions laborals, formes d'organització i mecanismes de sostenibilitat dels projectes d'art+educació. El mapa resultant mostra un ecosistema molt dependent de la fragilitat econòmica, de l'autogestió i de les xarxes informals, especialment fora dels grans centres culturals.

Un dels aspectes més interessants del document és que no aborda l'educació artística només com una qüestió metodològica, sinó com una disputa política sobre el valor cultural. El problema no és únicament laboral. També és simbòlic. Qui produeix coneixement legítim? Quines pràctiques són considerades centrals dins el sistema cultural? Qui ocupa el lloc visible i qui queda relegat a tasques de mediació, cures o sosteniment? El text suggereix que moltes pràctiques educatives contemporànies ja operen com a pràctiques culturals complexes, però continuen sense gaudir del mateix reconeixement institucional ni econòmic.

Per això, *Cartografías arte+educación* funciona alhora com a diagnòstic laboral, cartografia professional i crítica cultural. El document no defensa simplement incorporar més educació a l'art contemporani. El que planteja és que determinades formes d'art ja són inseparables de processos educatius, comunitaris i col·laboratius, encara que el sistema cultural continuï organitzant-se sobre imaginaris més propers al mite de l'artista individual i excepcional.

"Dar clases es una acción performática, y salir al escenario es una acción pedagógica." Entrevista a Aimar Pérez Galí per a *"Cartografías Arte+Educación"*

Referència

Acaso, M., Manzanera, P., Morales, E., Lanau, D., i Pedagogías Invisibles. (2018). *Cartografías arte+educación: Ubicar la intersección entre el arte y la educación*. Fundación Daniel y Nina Carasso.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: educació i cultura

Tags: treball cultural i professionals

Tags: arts i creació

Tags: participació cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2018/art-educacio-treball-hibrid>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/informe-cartografias-arte-educacion.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7770>